

Dosarul nr. 3ra-81/20

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Parașciuc Ecaterina”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Parașciuc Ecaterina” împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la constatarea nulității actului administrativ normativ,

împotriva hotărârii din 4 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Parașciuc Ecaterina”,

c o n s t a t ă:

La 26 iunie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Parașciuc Ecaterina” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la constatarea nulității actului administrativ normativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin Ordinul Ministerului Sănătății și Protecției Sociale nr. 242 din 5 august 2005 a fost aprobat Regulamentul cu privire la activitatea Comisiei de expertiză medico - financiară pentru estimarea cheltuielilor suportate de instituțiile medico-sanitare publice și sanitaro - epidemiologice la acordarea asistenței medicale bolnavilor și efectuarea acțiunilor sanitaro - igienice și antiepidemice în urma încălcării legislației sanitare în vigoare de către persoanele juridice și fizice. Contrar prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a), alin. (6) și a art. 9 din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, actul normativ în cauză nu este integrat organic în sistemul legislației Republicii Moldova, precum și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Reclamanta a menționat că, Regulamentul în cauză nu este integrat, adică corelat, cu prevederile art. 20, 21 și 26 din Constituție, art. 6, 13 și 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 1 din Protocolul adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Paris,

20 martie 1952, art. 6 și 8 din Legea nr. 845 din 3 ianuarie 1992 cu privire la antreprenariat și întreprinderi, prin care este stabilit expres dreptul incontestabil al oricărei persoane juridice sau fizice, la un proces echitabil, la apărare și la un recurs efectiv, inclusiv și împotriva actelor emise de către organele administrației publice centrale sau locale.

A specificat că, în Regulamentul în cauză nu este prevăzut, nu este stipulată, obligațiunea Comisiei în cauză și/sau a organului administrației publice centrale, municipală sau raională, în cadrul căruia sau pe lângă care activează Comisiile în cauză, de a informa persoana juridică și/sau fizică, de la care se pretinde încasarea cheltuielilor suportate de către instituțiile medico – sanitare publice și sanitaro – epidemiologice la acordarea asistenței medicale bolnavilor și efectuarea acțiunilor sanitaro – igienice și anti-epidemice, în urma încălcării legislației sanitare în vigoare de către persoanele juridice și fizice.

Reclamanta a mai adăugat că, în actul administrativ contestat, nu s-a indicat despre faptul înaintării/intrării în adresa Comisiei a unui demers (cerere), sau a unui pachet de documente, prin care se solicită încasarea de la el (ea) a cheltuielilor în cauză; - despre data, locul și ora examinării chestiunii în cauză de încasare de la ea (el) a cheltuielilor în cauză; - de a-i comunica (expedia, înmâna) persoanei în cauză probele documentare prezentate Comisiei de către Solicitantul respectiv; - de a-i acorda persoanei în cauză un termen respectiv rezonabil pentru prezentare Comisiei a contraprobelor respective într-u apărarea drepturilor și intereselor sale legitime împotriva învinuirilor aduse de către Solicitantul respectiv la adresa lui (ei); - de a participa personal sau prin intermediul unui avocat (reprezentant) la examinarea în fond a chestiunii (cauzei).

Astfel, în opinia reclamantei, actul normativ în cauză nu conține un Capitol (Compartiment), prevăzut obligatoriu de lege, care să reglementeze aceste chestiuni expuse mai sus, ce țin de dreptul incontestabil al persoanei la apărare și prin urmare, este ilegal, fiindcă aplicarea lui duce la vătămarea directă a dreptului persoanei, de la care se pretinde încasarea cheltuielilor suportate de către instituțiile medicale, la apărare, prin posibilitatea de a participa la toate etapele de desfășurare a procesului și de a prezenta contraprobele respective.

În continuare, a explicat că, Regulamentul în cauză nu a fost publicat nici în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Prin urmare, în cazul reclamantei, s-a încălcat dreptul legal constituțional al societății la apărare, ca urmare a aplicării actului normativ contestat, de către Comisia municipală din cadrul Direcției Sănătății a Consiliului Municipal Chișinău de expertiză medico - financiară pentru estimarea cheltuielilor suportate de instituțiile medico-sanitare publice municipale în urma încălcării legislației sanitare în vigoare de către persoanele juridice și persoanele fizice, în componența desemnată prin Ordinul Ministerului Sănătății și Protecției Sociale nr.381 din 2 noiembrie 2005 și prin Ordinul comun al Direcției Sănătății a Consiliului Municipal Chișinău și Centrului de Medicină Preventivă din mun. Chișinău al Ministerului Sănătății și Protecției Sociale nr. 125/373 din 23 noiembrie 2005, fără înștiințarea societății: - despre faptul înaintării în adresa comisiei a unui demers (cereri) din partea Centrului de Sănătate Publică din mun. Chișinău, prin care s-a solicitat încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Parașciuc Ecaterina” a cheltuielilor suportate în urma încălcărilor normelor sanitare de către societate”; - despre data, locul și ora examinării cererii în cauză a Centrului de Sănătate Publică din mun. Chișinău; - fără a-i comunica (expedia, înmâna) societății

reclamante copiile de pe probele documentare respective prezentate Comisiei de către Centrul de Sănătate Publică din mun. Chișinău.

Reclamantul a notat că, la data de 22 septembrie 2017, a fost examinată chestiunea cu privire la încasarea din contul societății în beneficiul Centrului de Sănătate Publică din mun. Chișinău a sumei de 12 475,87 de lei cu titlu de cheltuieli materiale, suportate la efectuarea acțiunilor sanitaro - igienice și antiepidemice în urma izbucnirii de salmoneloză care, ar fi avut loc la întreprindere și s-a dispus ilegal admiterea acestei cereri a Centrului de Sănătate Publică din mun. Chișinău.

Societatea cu Răspundere Limitată „Parașciuc Ecaterina” a afirmat că, această hotărâre ilegală a Comisiei municipale din cadrul Direcției Sănătății a Consiliului Municipal Chișinău de expertiză medico - financiară pentru estimarea cheltuielilor suportate de instituțiile medico - sanitare municipale în urma încălcării legislației sanitare în vigoare de către persoanele juridice și persoanele fizice din 22 septembrie 2017 este contestată de către reclamantă în instanța de contencios administrativ. Iar, instanța de contencios administrativ, la examinarea în fond a acestei cauze, urmează să decidă asupra aplicării sau neaplicării actului administrativ normativ în cauză, Regulamentul cu privire la activitatea Comisiei de expertiză medico – financiară pentru estimarea cheltuielilor suportate de instituțiile medico - sanitare publice și sanitaro epidemiologice la acordarea asistenței medicale bolnavilor și efectuarea activităților sanitaro - igienice antiepidemice - în urma încălcării legislației sanitare în vigoare de către persoanele juridice și fizice, aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății și Protecției Sociale nr. 242 din 5 august 2005.

Reclamanta a solicitat constatarea nulității actului administrativ normativ– Regulamentul cu privire la activitatea Comisiei de expertiză medico – financiară pentru estimarea cheltuielilor suportate de instituțiile medico – sanitare publice și sanitaro - epidemiologice la acordarea asistenței medicale bolnavilor și efectuarea activităților sanitaro - igienice și antiepidemice în urma încălcării legislației sanitare în vigoare de către persoanele juridice și fizice, aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății și Protecției Sociale nr. 242 din 5 august 2005.

Prin hotărârea din 4 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Parașciuc Ecaterina”.

Pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a reținut că, pentru a dispune anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ, instanța urmează să rețină temeiurile de ilegalitate ale actului, iar alegațiile reclamantei sunt axate în principal nu pe motive de ilegalitate, dar pe existența unor potențiale lacune, care însă, sunt acoperite prin alte norme, la caz, Hotărârea Guvernului nr. 468 din 24 mai 2005 pentru aprobarea Modulului cu privire la compensarea prejudiciului cauzat de încălcarea legislației sanitare în vigoare și Legea privind asigurarea sanitaro-epidemiologică a populației nr. 1513-XII din 16 iunie 1993 (în vigoare până la 3 mai 2009), Legea privind supravegherea de stat a sănătății publice nr. 10-XVI din 3 februarie 2009 (în vigoare 3 mai 2009).

La data de 14 noiembrie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Parașciuc Ecaterina” a depus recurs, ulterior fiind completat prin cererea de recurs din 28 noiembrie 2019 împotriva hotărârii din 4 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de fapt și de drept, a invocat că, consideră hotărârea contestată ca fiind ilegală și nefondată, deoarece instanța de

judecată la adoptarea acesteia a aplicat incorect legea materială, aplicabilă pentru speța dată.

În drept, și-a întemeiat recursul în temeiul dispozițiilor art. 244, 232, 233, 234, 248 din Codul administrativ.

Recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat la data de 4 noiembrie 2019.

Cererea de recurs inițială a fost depusă la 14 noiembrie 2019, adică în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Parașciuc Ecaterina”, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art. 246 alin. (1) din Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Iar, conform alin. (2) din același articol, recursul se declară inadmisibil în special când: a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; b) recursul este depus în mod repetat; c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită; d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că legiuitorul prin expresia „*în special*” din conținutul normei art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, a indicat că temeiurile de inadmisibilitate stipulate nu poartă un caracter exhaustiv, respectiv în alte cazuri prevăzute de lege, pot fi reglementate și alte temeiuri care necesită a fi verificate la etapa examinării admisibilității cererii de recurs.

În această ordine de idei, conform art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material. Așadar, cu trimitere la cele enunțate supra, completul specializat în cauze de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Parașciuc Ecaterina” nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 246 alin. (2) coroborat cu art. 194 alin. (2) din Codul administrativ.

Or, argumentele invocate în recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Parașciuc Ecaterina” se referă la dezacordul acesteia cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău, însă nu relevă asupra existenței greșelilor procedurale și aplicării incorecte a dreptului material, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii contestate.

Totodată, se reține că recursul exercitat asupra hotărârilor și deciziilor curților de apel are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității cererii de recurs constă în verificarea faptului dacă recursul se încadrează în cele prevăzute la art. 246 alin. (2) și art. 194 alin. (2) din Codul administrativ.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza *Rebai și alții* contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Parașciuc Ecaterina”.

În conformitate cu art. 230, art. 246 coroborat cu art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Parașciuc Ecaterina” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu